

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul

Mă port din nou spre tine pe calea cuvântului, popor al venirii Mele. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt îmbrățișează trupul tău cel mic și firav și îți dă puteri, și îți dă înțelepciune nouă, că așa este Dumnezeu pentru cei ce se fac ai Lui. Eu, Domnul, lucrez și azi lucrarea Mea peste tine ca să te înțelepțesc prin ea, iar tu să fii școlar silitor și să crești pentru înțelegerea și pentru desfacerea înțelepciunii tainelor Mele de peste tine, și să fii pe deplin credincios în tot ce iese din gura Mea cuvântând, ca apoi Eu să împlinesc; să împlinesc prin credința ta și prin așteptarea ta, poporul Meu cel de la sfârșit de timp. Amin.

Caută să vorbești, poporul Meu, că iată Eu cât îți vorbesc. Caută să primești, fiule, și să crezi bine. Caută să ai temelie tare în inima ta pentru lucrarea Mea cea de peste tine, că e Domnul cuvântând de deasupra ta ca la începutul cel dintâi cu omul, poporul Meu, și mult mai mult decât atunci, fiule mic. La început Duhul Domnului Se purta pe deasupra apelor, iar la sfârșit, pe deasupra ta. La început am scos cerul și pământul din ape, iar la sfârșit, din lucrarea Mea cea din mijlocul tău, poporul Meu. Când am făcut cerul și pământul, le-am făcut în lumină și la lumină, căci mai întâi lumina am făcut-o și am numit-o ziuă, ziua întâi. Apoi le-am spus apelor să se despartă ape de ape, și dacă s-au despărțit, s-a făcut cerul. Cerul a străpuns apele pe la mijloc, în sus și în jos, și așa le-a ținut, și această putere, această tărie s-a numit cer, cerul între ape; cerul din ape ivit, și apoi pământul după ce apele au primit cuvânt să se adune la un loc și din ele să iasă uscatul pe care Dumnezeu l-a botezat numindu-l pământ, iar pe ape numindu-le mări. Cerul și pământul, și după aceea toată facerea de pe ele, toată frumusețea, toată viața, și ele au prins viață, și viața s-a ivit și a grăit când omul a fost așezat pe pământ după ce Dumnezeu l-a făcut pe el. Pământul le-a dat trup la toate, iar cerul le-a dat viață și le-a dat soartă. Cerul și pământul, și pentru ele, omul. Amin. Omul, și pentru el, cerul și pământul. Amin, amin, amin.

La început Duhul Domnului Se purta pe deasupra apelor, poporul Meu, și Își pregătea cuvântul pentru facerea cerului și a pământului și a toată frumusețea și viața de pe ele, și a omului, poporul Meu. Iar la sfârșit Duhul Domnului Se poartă pe deasupra ta pregătindu-Și cuvântul pentru facerea cerului nou și a pământului nou. La început am scos cerul și pământul din ape, și la sfârșit, din tine, popor născut din Dumnezeu și din cuvântul Său cel făcător. Am despărțit apele de ape cu tine și te-am numit cer, poporul Meu. Tu ești unealta cu care Eu lucrez cerul cel nou și pământul cel nou. Duhul Meu Se poartă pe deasupra ta și Se face cuvânt, cuvânt de facere a cerului nou și a pământului nou.

Se poartă Duhul Meu pe deasupra ta așa cum Se purta pe deasupra apelor când am făcut cerul și pământul, poporul Meu. Atunci grăiam Eu și cu Tatăl, iar martori Ne erau îngerii. Acum Eu și cu Tatăl grăim cu tine, iar martori Ne sunt sfinții și îngerii și oamenii, cerul și pământul care așteaptă nașterea din nou, înnoirea, poporul Meu. Duhul Domnului Se poartă pe deasupra ta și desparte cu tine apele de ape, lumina de întuneric, pe cei buni de cei răi, adevărul de minciună, și pe această tărie am numit-o cer nou. Amin, amin, amin. Cer nou și pământ nou pe pământ, aceasta este soarta pe care Eu ți-am dat-o. Ți-am dat să porți taina venirii Mele, așa cum lui Ioan i-am dat soarta să poarte taina botezului Meu mai înainte să Mă arăt Dumnezeu desăvârșit, învingând puterea morții și dând apoi omului înapoi viața în chip desăvârșit. De atunci și până azi aștept omul cel cu credința cea care să priceapă desăvârșit pentru ce am venit Eu Om pe pământ acum două mii de ani. Aștept să-ți înțelegi desăvârșit soarta și taina pe care ți-am dat-o s-o porți, poporul Meu de la sfârșit de timp; taina venirii Mele a doua oară de la Tatăl pe pământ,

taina cerului nou și a pământului nou, taina Noului Ierusalim, facerea cea de la venirea Mea. Amin.

Ioan a venit spre mărturie ca să mărturisească despre lumină ca toți să creadă prin el, și zicea: *«Cel Care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era, și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har, căci legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos»*. Amin. O, cât de cerește a răspuns Ioan la Iordan mărturisind pe Mielul lui Dumnezeu și zicând: *«Eu nu-L cunoșteam, dar ca să fie El arătat lui Israel, de aceea am venit eu botezând cu apă. Și am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel, și a rămas peste El. Eu nu-L cunoșteam pe El, dar Cel Care m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis: „Peste Care vei vedea Duhul coborându-Se și rămânând peste El, Acela este Cel Care botează cu Duhul Sfânt“. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu. Iată Mielul lui Dumnezeu!»*. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, iată cât de frumos știa Ioan să mărturisească, să grăiască, să răspundă celor ce îl întrebau, celor ce auzeau și vedeau și întrebau! Când el a fost trimis de Mine la Iordan ca să boteze pe Cel Care botează cu Duhul Sfânt, i-am spus că peste Care el va vedea Duhul coborându-Se și rămânând peste El, Acela este. Și Ioan așa a văzut, și apoi așa a mărturisit și a zis: *«Iată Mielul lui Dumnezeu!»*. Amin.

Ziua de Bobotează a fost zi de facere. Domnul a ieșit din apă, și Ioan L-a cunoscut pe El și L-a mărturisit. Iată ce taină în zi de Bobotează, poporul Meu, taina pentru care a venit Ioan, așa cum taina ta este taina pentru care ai venit tu, taina venirii Mele a doua oară pe pământ cu Noul Ierusalim cel din vecii ca să ți-o încredințez ție spre lucrul ei și spre împlinirea ei cea deplină, că Mi-e drag să Mă împlinesc prin cei slabi cu toate împlinirile care mai sunt, ca să nu zică omul că el a făcut, că el a știut, că el merită, că el poate. Să nu mai zică omul iarăși că poate peste Dumnezeu. Și iată cum lucrez. Pe cei mai slabi îi fac tărie cu care despart lumina de întuneric, apele de ape, ca să iasă din ele cerul cel nou și pământul cel nou și marea, și iarăși zic: cerul cel nou și pământul cel nou și marea, care este și nu este, căci lumea are peste ea sfârșitul ei, plata fărădelegilor ei, iar plata ei este fărădelegea, căci scris este: *«Cine este nedrept, să nedreptățească înainte; cine este spurcat, să se spurce și mai greu; cine este drept, să facă dreptate mai departe; cine este sfânt, să se sfințească și mai mult, că Eu vin curând, și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta lui»*. Amin.

O, Ierusalime, tu ai ca soartă lumina, fiule mic. Întuneric este peste tot, întuneric adânc, iar Duhul Meu Se poartă pe deasupra ta, și am zis ca tu să fii lumină, căci Eu în ziua întâi a facerii așa am zis: *«Să fie lumină!»*, și ea a fost; a fost și s-a arătat peste întuneric, poporul Meu, și s-a numit lumina ziuă, ziua întâi. Așa ți-am spus și ție, și la sfârșit ți-am spus; ți-am spus: *«Să fii lumină!»*. Și precum lumina a ascultat și s-a arătat, așa și tu să ascuți și să te desparți de tot întunericul, ca să te pot numi pe deplin ziuă, ziua întâi, ziua Mea, că Eu sunt Cel dintâi Care este, și sunt Cel de pe urmă, și sunt începutul și sfârșitul, că Eu nu încep nimic fără să sfârșesc tot lucrul început. La începutul cel dintâi am început cu lumina, iar la sfârșitul lucrului Meu încep tot cu ea, și te-am făcut pe tine început de lumină, și luminez cu tine cerul și pământul și le umplu de Duhul Mângâietorul, Cel Care grăiește plutind pe deasupra ta în taina facerii din nou a toate câte sunt, fie că se văd, fie că nu se văd cele ce sunt.

Dau să te învăț toată taina Mea cea pentru sfârșit de timp, în care Eu te-am cuprins pe tine, iar tu să cauți să fii silitor pentru ea și pentru înțelepciunea ei cea deplină, popor mititel. Scoală-te mare pentru înțelepciunea tainei în care Eu te-am învăluit și pe care am coborât-o din vecii peste tine, Ierusalime nou, că dacă nu vei înțelege pe deplin taina Mea cea păstrată pentru la sfârșit de timp și pentru tine, nu vei putea s-o împlinești pe deplin, nu vei purta pe deplin iubirea ei, iubirea ei care te ajută s-o poți purta și lucra ca să se întocmească ziua venirii Mele cu învierea făpturii și cu viața veacului ce va să fie pe deplin pe pământ. Amin.

O, poporul Meu Ierusalim, cerul cel nou și pământul cel nou își desfac învelișul și se ivesc din mijlocul tău, iar tu să le lucrezi și se le păzești și să le ai pe vecii, căci marea nu mai stă împotriva ta, nu mai este în calea ta, căci am despărțit lumina de întuneric și apele de ape și am întocmit tăria, și o numesc cer nou, Ierusalim nou pe pământ, și l-am numit întâiul, cea dintâi sămânță păstrată în vecii ca să nu fie strivită pe pământ. Iar acum îi dau chip în mijlocul oamenilor, că e sfârșit de timp la ivirea acestui rod tainic, dar adevărat ca și Dumnezeu. Amin.

Cântă-ți cântarea dacă ai răsărit pe pământ, Ierusalime nou, căci sămânța ta a fost păstrată în vecii pentru la sfârșit de timp, și iarăși zic: pentru la sfârșit de timp. Amin. Tu ești făgăduința pe care am făcut-o Eu pentru toți sfinții și îngerii. Tot și toate așteaptă ziua ta și ziua Mea una în alta, și totul se va descoperi în toată frumusețea cea din vecii care este la Tatăl, și apoi toate se vor supune Tatălui, căci s-au supus Fiului. Amin.

Cântă-ți cântarea, iubitul Meu Ierusalim. Învăță-ți cântarea și soarta și cântă Celui ce ți-a dat viață pe pământ, și cântă, și vei cânta pe veci de veci cântarea ta cea din vecii, cântarea miresei. Eu am spus: «*Când mlădița smochinului se face fragedă și odrăslește frunze, cunoașteți și vă bucurați, că a sosit izbăvirea*». Amin.

O, spune-Mi tu, Ierusalime, spune-Mi tu taina ta, taina pentru care ai venit. Spune-Mi, poporul Meu, învaț-o bine și spune-Mi ca să-ți văd credința și statura și duhul tău cel lucrător și mersul tău pe pământ. O, poporul Meu, să mergi pe pământ tot mai frumos, tot mai pe deasupra, ca să ne întâlnim în vremea mersului și să ne întâmpinăm și să ne îmbrățișăm întru slavă, căci scris este: «*Vor fi răpiți ca să întâmpine pe Domnul în văzduh, și așa vor fi cu El pururea*». Amin.

La început Duhul Domnului Se purta pe deasupra apelor, iar la sfârșit, pe deasupra ta, grăind peste tine și mărturisindu-te, poporul Meu. Spune-Mi tu Mie, Ierusalime nou, spune-Mi, fiule, taina ta. Eu te voi auzi și îți voi duce cuvântul în vecii. Amin, amin, amin.

07/20-01-2002